

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 147/2011-12

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 13. apríla 2011 predbežne prerokoval sťažnosť Ing. A. B., B., zastúpenej advokátom JUDr. P. M., B., vo veci namietaného porušenia čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky, čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaniach vedených Okresným súdom Zvolen pod sp. zn. 9 C 97/2005 a Krajským súdom v Banskej Bystrici pod sp. zn. 13 Co 118/2007 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť Ing. A. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 24. marca 2011 doručená sťažnosť Ing. A. B., B. (ďalej len „sťažovateľka“), vo veci namietaného porušenia čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) v konaniach vedených Okresným súdom Zvolen (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn.

9 C 97/2005 a Krajským súdom v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) pod sp. zn. 13 Co 118/2007. Sťažnosť bola odovzdaná na poštovú prepravu 22. marca 2011.

Zo sťažnosti a z priložených listinných dôkazov vyplýva, že sťažovateľka ako žalobkyňa požadovala určiť, že je výlučnou vlastníčkou označených nehnuteľností v obci P. Rozsudkom okresného súdu č. k. 9 C 97/2005-181 zo 17. mája 2007 bola jej žaloba zamietnutá. Rozsudkom krajského súdu sp. zn. 13 Co 118/2007 z 13. novembra 2007 bol rozsudok okresného súdu potvrdený. Rozsudok krajského súdu bol doručený právnomu zástupcovi sťažovateľky advokátovi JUDr. J. R. 27. novembra 2007 (ako to vyplýva z rukou písanej poznámky na rozsudku). Právny zástupca, ktorému bol doručený už predtým aj rozsudok okresného súdu, ani jeden rozsudok sťažovateľke nepostúpil a o doručení ju neinformoval.

Z viacerých dôvodov, ktoré sťažovateľka podrobne rozvádza, považuje právoplatné rozsudky za porušenie označených práv podľa ústavy, dohovoru a dodatkového protokolu. Žiada vydať nález, ktorým by ústavný súd vyslovil porušenie označených práv v konaniach vedených okresným súdom pod sp. zn. 9 C 97/2005 a krajským súdom pod sp. zn. 13 Co 118/2007 s tým, aby boli rozsudky okresného súdu zo 17. mája 2007 a krajského súdu z 13. novembra 2007 zrušené a vec bola vrátená na ďalšie konanie. Napokon požaduje náhradu trov právneho zastúpenia advokátom vo výške 128,82 €.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti

navrhovateľov. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, návrhy podané oneskorene, ako aj návrhy zjavne neopodstatnené môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Vzhľadom na to, že rozsudok krajského súdu bol právnomu zástupcovi sťažovateľky doručený ešte 27. novembra 2007, sťažnosť ústavnému súdu odovzdanú na poštovú prepravu 22. marca 2011 treba považovať za oneskorene podanú, teda podanú dávno po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty. Na uvedenej skutočnosti nič nemení okolnosť, že právny zástupca sťažovateľky túto o doručení rozsudku údajne neupovedomil. Ide o internú vec medzi klientom a advokátom ako právny zástupcom, ktorá nemá nijaký vplyv na beh zákonnej lehoty podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde.

Berúc do úvahy uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, ako to vyplýva z výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 13. apríla 2011